

lemmer, i hvilken de paa korrekt Maade gøre opmærksom paa, hvorledes det er gaaet for sig dernede, lige som den ærede Minister ogsaa ved, hvorledes det forholder sig, af en anden Skrivelse, nemlig Byraadets Svar paa Ministerens Henvendelse, foranlediget ved dette Andragende fra de 4 Byraadsmedlemmer. I dette Svar, hvori Byraadet hævder sin Berettigelse til at handle, som det har gjort i Følge Forretningsordenen, attesterer det Rigtigheden af det, der er fremsat af de 4. Altsaa den ærede Minister sidder inde med de fornødne Dokumenter. Da han nu skal imødegaa mig, giver Ministeren den ene Dag een Fremstilling, og den næste Dag siger den ærede Minister noget helt andet. Ingen af Delene er som sagt i Overensstemmelse med de Papirer, Ministeren har. Er dette tilbørligt? Jeg vil virkelig spørge, om ikke vi Medlemmer ere ret nheldigt stillede, naar en Minister paa en upaalidelig Maade gengiver Indholdet af de Papirer, han har til sin Raadighed; kun ved at have Oplysninger saa fuldstændige, som jeg har dem her, vil det da være muligt at faa Sandheden i en Sag frem. Den ærede Minister undrer sig maaske over, hvor jeg har min Viden fra (*Kultusministeren*: De har laant den hos mig) ... Nej! Jeg kommer dertil straks. Jeg skal nævne det nu. Mine Kendsgerninger har jeg fremført forleden Dag, men jeg har faaet deres Rigtighed stadfæstet til Punkt og Prikke gennem de officielle Papirer. Jeg har nemlig *idag* henvendt mig til den ærede Minister og bedt ham, om jeg maatte laane disse Papirer, jeg har set dem, og de stadfæste, hvad jeg har sagt, baade med Hensyn til Nakskov og Aalborg — fuldstændig til Punkt og Prikke og godtgøre min Paastand om, at Ministeren gengiver dem paa en usand Maade. Men før jeg kom i Gang med denne Sag, har jeg selvfølgelig haft mine Kilder, og Ministeren mener vel ikke ved sin Afbrydelse, at jeg forleden Dag kunde støtte mig til disse Papirer, som jeg først har faaet at se i Dag og har ønsket at se for at konstatere, at jeg havde Ret. Jeg har selvfølgelig min Viden fra forskellige Kilder. Maa jeg nævne een, hvis Værdi den ærede Minister ganske sikkert ikke vil underurdere, og det er en Redegørelse sort paa hvidt af Redaktør Regnar Petersen ved „Nakskov Tidende“, en meget sandfærdig Mand (Afbrydelse) — jo, saavidt mig bekendt, meget sandfærdig — og Broder til den, som er udnævnt; han har ganske naturlig været ivrig for at faa denne valgt, han

har ikke som Ministeren pyntet paa Kendsgerningerne, og den Udvikling, han har givet, er i et og alt stemmende med det, jeg har anført. Bedre Støtte kan jeg da daarlig have. Hvis den ærede Minister i Stedet for at holde sig til almindelige Betragtninger, kan paapege mig Punkter, hvor jeg er i Uoverensstemmelse med de faktiske Forhold, vil jeg bede den ærede Minister gøre det, og i Tilfælde af at noget saadant er ham muligt, skal jeg selvfølgelig straks erklære mig rede til at erkende dette. Men den højtærede Minister maa erkende, at han ikke har benyttet sine Papirer paa en Maade, som er korrekt, for at bruge et mildt Udtryk. Med Hensyn til Besættelsen oppe i Aalborg, har jeg forleden Dag Punkt for Punkt gaaet Ministerens Tale igennem og vist, hvorledes de af den højtærede Minister fremsatte Oplysninger, f. Eks. med Hensyn til Mindretallets Størrelse, vare ukorrekte. Som den ærede Minister ogsaa selv vidste af sine egne Papirer — hvad jeg yderligere har faaet bekræftet i Dag — var det, han da sagde, ikke korrekt. Med Hensyn til Borgmesteren deroppe, forekommer det mig, at den ærede Minister spillede lidt Bold med ham. Den ærede Minister har jo selv her i Tinget sagt, at da Borgmesteren ikke stemte, bleve de 10 andre til Flertal, og det sagde den ærede Minister, uagtet han *vidste* af sine egne Papirer det, som jeg oplyste forleden Dag, nemlig at de andre vare 7, og det staar i Ministerens officielle Aktstykke. Der staar, at det var 7. Men ikke desto mindre siger den ærede Minister dog, at da Borgmesteren ikke stemte, bleve de 10 til Flertal. Men saa forudsætter Ministeren her en Ting, nemlig den, at hvis Borgmesteren havde stemt, vare de 10 ikke blevne til Flertal; Ministeren forudsætter som givet, at Borgmesteren ikke vilde have stemt som de 10, ellers bliver der ikke Mening i det hele. Se, denne Gang, det passede Ministeren med Hensyn til disse Tal, skilte han Borgmesteren fra Flertallet, men i Gaar gaar den ærede Minister ligesom i det Eksempel, jeg nævnte før, den stik modsatte Vej. I Gaar siger han, at Borgmesteren er „Flertallets Meningsfælle“. Dernæst: naar der er Tale om den Skrivelse, Borgmesteren har indsendt til Ministeriet, og Ministeriet skriver over til Aalborg, betegner han Borgmesterens Skrivelse til Ministeriet som en Skrivelse „fra Borgmesterkontoret“; men naar Ministeren derimod bringer denne Skrivelse frem i Debatten her, søger han at gøre Virkning